

Dans ce deuxième numéro de **La Maison**, plusieurs articles issus de la presse française ont été rassemblés. Vous lirez pour commencer une analyse du journal Le Monde qui décortique la position du mois de juin du gouvernement français sur la question des migrants et des demandeurs d'asile. Vous pourrez ensuite lire un entretien au sujet des récentes expulsions de migrants et la logique qui les sous-tend, ainsi qu'un article présentant les associations et collectifs actifs sur la question des réfugiés. Et pour finir, une courte brève au sujet de la lutte des migrants à Paris.

Nous vous rappelons que nous attendons vos écrits pour que le prochain numéro soit publié avec vos textes. Vous pouvez nous les faire parvenir par mail à **khaneh75019@gmail.com**, ou demander à une personne sur place de le faire pour vous. Vous pouvez également nous indiquer les sujets que vous aimeriez voir traités.

در دومین شماره‌ی نشریه‌ی خانه چند مقاله از مطبوعات فرانسه گنجانده شده است. ابتدا مطلبی را از روزنامه‌ی لوموند که برنامه‌ی ماه ژوئن حکومت فرانسه را درباره‌ی امور مهاجران و پناهنجویان تشریح می‌کند، خواهید خواند. سپس مصاحبه‌ای درباره‌ی اخراجهای اخیر مهاجران و منطق حاکم بر آنها و نیز مقاله‌ای که انجمنها و گروههای فعال در امور مهاجران را معرفی می‌کند. و در آخر، خبری کوتاه درباره‌ی مبارزه‌ی مهاجران در پاریس می‌آید.

در این شماره باز هم از شما می‌خواهیم تا نوشته‌های خود را برای ما بفرستید تا شماره‌ی بعدی نشریه با مطالب شما منتشر شود. شما می‌توانید متون خود را به آدرس ایمیل:

khaneh75019@gmail.com

بفرستید یا آنها را مستقیماً به اشخاص حاضر در محل بدهید. و نیز از شما می‌خواهیم که ما را از موضوعاتی که علاقه‌مندید در نشریه بخوانید، مطلع کنید.

Le plan timide du gouvernement face au drame des migrants

Par Maryline Baumard, LE MONDE, 17/06/2015.

Une dose d'humanitaire et une dose d'expulsion : le plan proposé en conseil des ministres, mercredi, par le ministre de l'intérieur, Bernard Cazeneuve, pour répondre aux conséquences en France de la crise migratoire européenne ressemble à un cocktail savamment dosé pour déminer un sujet politiquement explosif. Au risque de fâcher tout le monde...

La chasse aux migrants délogés de leurs installations successives dans Paris, qui scande la vie de la capitale et la proposition de la maire de Paris, Anne Hidalgo, de créer pour eux des centres de transit, nourrissent le débat politique français et conduisent à une surenchère dans la volonté d'accueillir ou non les centaines de migrants qui passent par la France. Dans ce contexte, le plan du ministre de l'intérieur, qui répond à une commande du chef de l'Etat le 8 juin, a pour ambition de jouer un rôle pacificateur.

Les demandeurs d'asile et les réfugiés en sont les premiers bénéficiaires, grâce à la création de 9500 places d'hébergement supplémentaires. En même temps, le ministre veut multiplier par deux le nombre de retours volontaires des migrants économiques et optimiser le remplissage de ses centres de rétention administrative (CRA), dernière étape avant le renvoi forcé.

Les mesures phares du plan migrants

9500 places d'hébergement créées pour les réfugiés et les demandeurs d'asile.

• 1500 nouvelles places d'hébergement d'urgence pour les migrants en transit.

• Un effort sur le renvoi des migrants économiques et le doublement de l'aide au retour.

Renvoyer plus d'étrangers

La dose d'humanitaire est un message adressé à la gauche, à la sphère associative,

برنامه‌ی مردد حکومت در مواجهه با وضعیت نگران‌کننده‌ی مهاجرین

نویسنده: مارلین بومار، سایت روزنامه‌ی لوموند
مورخ ۱۷ ژوئن ۲۰۱۵

قدری انسانیت، قدری هم اخراج: برنامه‌ی پیشنهادی روز چهارشنبه وزیر کشور، برنارد کزنو، با هدف رسیدگی به عواقب بحران مهاجرت در اروپا همانند معجونی است که ماهرانه اندازه‌گیری شده تا این چالش سیاسی انفجاری را خنثی کند. به بهای خشمگین کردن همه...

بیرون راندن پیاپی مهاجرین از محل اقامتشان در پاریس و پیشنهاد شهردار پاریس، آن هیدالگو، مبنی بر ساختن مراکز اقامت موقت، به موضوع اصلی بحث سیاسی در فرانسه تبدیل شده و سبب زورآزمایی طرفین دعوا در مورد پذیرش یا عدم پذیرش صدها مهاجر حاضر در فرانسه شده. در چنین شرایطی، هدف پیشنهاد وزیر کشور که پاسخی به فرمان ۸ ژوئن رئیس دولت به حساب می‌آید، آرام کردن فضای سیاسی است. با توجه به ساخته شدن ۹۵۰۰ مکان اقامت جدید، پناهجویان و پناهندگان اولین ذینفعان این برنامه خواهند بود. در عین حال، دولت در پی دو برابر کردن تعداد بازگشت‌های اختیاری و بهینه ساختن استفاده از مراکز بازداشت مهاجرین - آخرین مرحله قبل از تبعید اجباری - می‌باشد.

مفاد اصلی برنامه دولت برای مهاجرین: ساختن ۹۵۰۰ محل اقامت برای پناهجویان و پناهندگان

ساختن ۱۵۰۰ محل اقامت جدید اضطراری برای مهاجرین در حال گذر

اقدام در جهت بازگرداندن و دو برابر کردن کمک مالی برای بازگشت

اخراج بیشتر اتباع خارجی
بخش انسان‌دوستانه این برنامه پیغامی است

برای احزاب چپی، برای انجمن‌های مردمی، برای شهروندان پاریسی که طی دو هفته پیش در حمایت از مهاجرین اخراج شده از اردوگاه

aux citoyens parisiens engagés depuis deux semaines dans l'aide aux migrants évacués du campement de La Chapelle le 28 mai, et à tous ceux qui souhaitent un traitement plus digne des demandeurs d'asile condamnés à dormir dehors. Elle veut envoyer un signal à ceux qui pensent que le gouvernement Valls – et avant lui le gouvernement Ayrault – n'ont pas créé de vraie rupture avec la politique de l'ère Sarkozy. Le volet sécuritaire, lui, s'adresse à l'extrême droite, à la droite et plus largement à une opinion publique pour laquelle, dans un débat mal posé, renvoyer plus d'étrangers est un gage de bonne politique migratoire.

« Pôles d'éloignement »

Dans le plan présenté mercredi, Bernard Cazeneuve choisit de donner des gages sur ce sujet. La création annoncée de « pôles d'éloignement » aux contours encore flous est un moyen d'effacer l'image « laxiste » qui colle aux socialistes. Une autre manière aussi d'entériner que le « bon » étranger est un demandeur d'asile, un réfugié ou titulaire d'une carte talent pour les universitaires, les artistes, les étudiants les plus brillants... On n'est pas loin de l'« émigration choisie » de Nicolas Sarkozy, même si cette expression est réfutée place Beauvau.

Depuis son arrivée à l'intérieur, Bernard Cazeneuve insiste régulièrement sur « l'accroissement de 13 % des retours forcés hors Union européenne depuis 2012 ». Pour poursuivre cette courbe et surtout renouer avec les départs volontaires qui eux sont en baisse de 18,6 % entre 2013 et 2014, son plan prévoit d'expérimenter « de nouveaux dispositifs de préparation au retour », déclare-t-il sans donner de détail. Politiquement, le plan Cazeneuve a un mot pour chaque sensibilité politique.

Les efforts faits en faveur des demandeurs d'asile sont censés contrebalancer les renvois. Des moyens supplémentaires vont être débloqués pour les réfugiés, que M. Cazeneuve présente comme « une pré-occupation ».

Marchandage en cours

L'effort conséquent en nombre de loge-

mentaires ne doit pas être interprété comme un signe de faiblesse. La France doit rester un pays sûr et accueillant. La politique migratoire doit être basée sur des principes clairs et durables. Les demandeurs d'asile doivent être traités avec dignité et respect. Les réfugiés doivent être intégrés dans la société française. Les étrangers doivent être traités avec justice et équité. La France doit rester un pays sûr et accueillant. La politique migratoire doit être basée sur des principes clairs et durables. Les demandeurs d'asile doivent être traités avec dignité et respect. Les réfugiés doivent être intégrés dans la société française. Les étrangers doivent être traités avec justice et équité.

« مراکز دورفرستادگی »

در برنامه پیشنهاد شده، برنارد کزنو، سعی می‌کند ضمانت‌هایی ارائه دهد. ساختن مراکز دورفرستادگی به رویه‌ای هنوز نامشخص، روشی است برای پاک کردن وجهه‌ی «سهل انگار»ی که به سوسیالیست‌ها داده می‌شود. راه دیگری برای تأیید اینکه اتباع خارجی «خوب»، پناهجویان، پناهندگان یا دارندگان کارت اقامت ویژه‌ی «استعدادها» یعنی دانشگاهیان، هنرمندان یا درخشانترین دانشجویان هستند. به این ترتیب فاصله زیادی با لفظ مهاجرت‌گزینی‌ی دوره‌ی سارکوزی نداریم، حتی اگر وزارت کشور این اصطلاح را رد می‌کند.

از زمان شروع به کار در وزارت کشور، برنارد کزنو به طور مداوم تأکید بر «رشد ۱۳ درصدی بازگشت‌های اجباری خارج از اتحادیه اروپا از سال ۲۰۱۲» داشته. برای ادامه این روند رشد و خصوصاً احیای ترک داوطلبانه که بین سالهای ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ کاهش ۱۸/۶ درصدی داشته، برنامه‌ی کزنو شامل آزمودن «تمهیدات جدید در آماده‌سازی بازگشت» است، که البته جزئیات آن مشخص نیست.

از لحاظ سیاسی برنامه کزنو حاوی پندی برای همه گرایش‌هایی سیاسی است. ظاهراً اقدامات به نفع پناهجویان در مقابل اخراج مهاجرین موازنه

ments (...), n'efface pourtant pas le marchandage en cours sur la part que la France pourrait prendre dans une répartition européenne des réfugiés débarqués en Italie. L'exécutif s'était fait tirer l'oreille pour réinstaller 500 Syriens quand l'Allemagne acceptait d'en prendre 10000 (...) Depuis, elle a doublé ce contingent, mais reste toujours loin derrière l'Allemagne qui a donné son aval pour recevoir 10000 personnes supplémentaires.

La loi ne suffira pas à changer le visage de l'asile dans l'Hexagone. Plus que par son faible taux d'hébergement des demandeurs, la France se caractérise depuis des années par son peu de générosité. En première lecture, la France octroie l'asile à 17 % des demandeurs (22 % selon Eurostat qui calcule autrement). En Allemagne, ce taux est de 42 % en 2014 selon Eurostat, en Belgique de 40 %, en Finlande de 67 %, au Royaume-Uni de 39 % et globalement dans l'UE de 45 %.

Jusqu'au mois de mai, les Érythréens qui, avec les Soudanais peuplent les campements parisiens, avaient bien peu de chance d'obtenir un statut de réfugié. 14,8 % pour les Érythréens (...) alors que « pour l'Érythrée, le taux est de 100 % en Suède et de 85 % dans la plupart des pays », précise Gérard Sadik, de la Cimade. Pour les Soudanais, c'est la même chose (...). « Pour eux, les proportions sont inversées des deux côtés de la Manche, estime M. Sadik. Près de 75 % d'accord au Royaume-Uni et autant de rejets en France. » Quant aux Syriens, fierté de l'OFPRA avec leurs 96 % de taux d'acceptation, 40 % entre eux n'obtiennent pas le statut de réfugiés, mais une simple protection subsidiaire (1 an) bien moins avantageuse.

http://www.lemonde.fr/immigration-et-diversite/article/2015/06/17/migrants-des-hebergements-et-des-renvois_4655820_1654200.html

برقرار خواهند کرد. و امکانات بیشتری نیز به پناهندگان تخصیص خواهند یافت، امری که آقای کرنواز آن به مثابه یک «دغدغه» یاد می‌کند.

چانه‌زنی ادامه دارد

با این همه، علیرغم اقدامات انجام شده در افزایش تعداد اماکن اقامت، چانه‌زنی بر سر سهمیه فرانسه در پذیرش مهاجرینی که به ایتالیا رسیده‌اند همچنان ادامه دارد. دولت فرانسه با پذیرش تنها ۵۰۰ پناهجوی سوری، در حالی که آلمان حاضر به قبول ۱۰۰۰۰ نفر شده، مورد هجمه شدید قرار گرفته. از آن زمان دولت این سهمیه را دو برابر کرده، اما همچنان فاصله قابل توجهی با سهمیه آلمان، که اخیراً ۱۰۰۰۰ پناهجوی اضافی پذیرفته، وجود دارد.

این پیشنهاد برای تغییر وجهه‌ی پناهندگی در فرانسه کفایت نخواهد کرد. در طی سالهای اخیر، بیش از این اقدامات ناچیز برای ساخت مسکن، سخاوتمندی کم فرانسه تبدیل به مشخصه‌ی اصلی آن شده. فرانسه به ۱۷ درصد متقاضیان، حق پناهندگی اعطا می‌دهد. در حالی که در سال ۲۰۱۴ در آلمان این نرخ به میزان ۴۲ درصد، در بلژیک ۴۰ درصد، در فنلاند ۶۷ درصد، در بریتانیا ۳۹ درصد و در کل اتحادیه اروپا ۴۵ درصد بوده.

تا ماه مه امسال، تابعین کشور اریتره، که به همراه سودانی‌ها در اردوگاه‌های پاریس مستقر بوده‌اند، بخت بسیار اندکی برای اخذ حق پناهندگی داشته‌اند. ۱۴/۸ درصد تابعین اریتره در فرانسه حق پناهندگی گرفته‌اند، در حالی که به گفته جرارد سادیک از انجمن سیماد، این نرخ در سوئد ۱۰۰ درصد و در اکثر کشورها ۸۵ درصد بوده. تابعین سودانی هم شرایط مشابهی دارند. به گفته آقای سادیک «برای آنان، شرایط در دو طرف کانال مانس معکوس است. در بریتانیا نزدیک به ۷۵ درصد درخواست‌ها قبول می‌شوند، و در فرانسه همین میزان رد می‌شوند. و در مورد سوریها، که با نرخ ۹۶ درصدی قبولی، افتخار افرا محسوب می‌شوند، ۴۰ درصد آنها حق پناهندگی دریافت نمی‌کنند، بلکه تنها یارانه‌ای (به مدت ۱ سال) دریافت می‌کنند.

Droit d'asile : «On met clairement des personnes en danger de mort»

Par Willy Le Devin, 30 septembre 2015
(www.liberation.fr)

Ces derniers jours, la France s'est remise à expulser des Soudanais vers Khartoum, où ils risquent leur vie. Un zèle qui ne tient pas compte des décisions de justice et des condamnations de la Cour européenne des droits de l'homme (CEDH). David Rohi, responsable du pôle éloignement à la Cimade, s'en inquiète. *Que se passe-t-il avec les personnes de nationalité soudanaise depuis quelques jours ?*

En matière de droit d'asile, un certain nombre de lignes rouges ont été franchies récemment. La semaine dernière, deux Soudanais du Darfour ont fait l'objet d'une expulsion vers Khartoum alors même que l'on sait qu'ils risquent leur vie en retournant là-bas. La situation des droits de l'homme y est dramatique et la France a procédé à ces expulsions en toute connaissance de cause. La préfecture a fait très fort puisqu'elle s'est même affranchie de la décision du tribunal administratif de Lille qui excluait le Soudan comme pays de destination ! Actuellement, quatre autres Soudanais sont retenus au Mesnil-Amelot (le centre attaché à l'aéroport de Roissy-Charles-de-Gaulle) en vue de leur expulsion à Khartoum. Pour l'un d'eux, la CEDH a d'ores et déjà demandé une suspension de la procédure. Mais la France pourrait, à nouveau, ne pas en tenir compte.

Ces violations ne concernent-elles que les Soudanais ?

Non. Sur les dix derniers jours, la France s'est mise en ordre de marche pour renvoyer aussi des Afghans et des Iraniens.

«آشکارا افراد را در خطر مرگ قرار می دهند.»

برگرفته از مصاحبه‌ای در سایت لیبراسیون با یکی از مسئولان سیماد، مورخ ۳۰ سپتامبر در روزهای اخیر فرانسه بار دیگر اقدام به اخراج و بازفرستادن چند سودانی به سوی خارطوم کرده است، جایی که در آن جان‌شان در خطر است. رفتاری خیره‌سرانه که احکام قضایی و محکومیت‌هایی را که از سوی دادگاه حقوق بشر اروپا وضع شده، در نظر نمی‌گیرد. داوید روئی، مسئول بخش دورفرستادگی سیماد (کمیته‌ی هماهنگی میان جنبش‌های حمایت از اخراجیها)، از این تعرضات شدید ابراز نگرانی کرده است.

در روزهای اخیر چه اتفاقی برای اشخاص تبعه‌ی سودان در حال رخ دادن است؟ چندین خط قرمز را مربوط به حقوق پناهندگان رد کرده‌اند. هفته‌ی گذشته، دو سودانی اهل دافور را به سوی خارطوم بازفرستاده‌اند، در حالی که می‌دانیم جان‌شان در آنجا در خطر خواهد بود. وضعیت حقوق بشر در آنجا هولناک است و فرانسه با آگاهی تمام به این موضوع اقدام به اخراج کرده است. پرفکتور بسیار جسورانه عمل کرده است چراکه حتی رای دادگاه اداری لیل که نام سودان را از فهرست کشورهای مقصد اخراجیها حذف کرده بود، نقض کرده است! در حال حاضر، چهار سودانی دیگر در منیل-آملو (Menil-Amelot) (مرکزی نزدیک فرودگاه روآسی-شارل دوگل) برای بازفرستادن به خارطوم بازداشت شده‌اند که در مورد یکی از آنها دادگاه حقوق بشر اروپا پیشاپیش حکم تعلیق روند اخراج را صادر کرده است. اما ممکن

Ce sont des actes extrêmement graves. En donnant aux préfets l'instruction de multiplier les expulsions, le gouvernement favorise la violation de décisions de justice. Il doit très vite revenir sur cette politique, qui menace des réfugiés en puissance.

Est-ce un changement de cap depuis le début du quinquennat ?

On ne peut pas dire que ce soit vraiment nouveau. Cet été, une circulaire du ministre de l'Intérieur, Bernard Cazeneuve, appelait déjà à la fermeté. Là, le souci, c'est qu'on est au-delà de la fermeté puisqu'on met clairement des personnes en danger de mort, de torture ou d'emprisonnement. Dernièrement, on constate également un retour des familles avec enfants en centre de rétention. A l'époque où il était candidat à l'élection présidentielle, François Hollande avait pourtant promis que ça n'arriverait plus.

Qu'ont à gagner les socialistes à ne pas respecter le droit ?

Je pense que le gouvernement se montre de plus en plus zélé en matière d'arrestations et d'expulsions pour faire accepter l'accueil des réfugiés. Sa décision d'accueillir des Syriens, des Erythréens et des Irakiens est très importante au niveau européen. Mais elle est insuffisante en nombre et on ne peut se satisfaire du tri qui consiste à expulser les autres au détriment de leurs droits fondamentaux. C'est un système de vases communicants permettant au gouvernement de ne pas dire qu'il a l'intention d'accueillir plus d'étranger sur le sol français.

http://www.liberation.fr/politiques/2015/09/30/droit-d-asile-on-met-clairement-des-personnes-en-danger-de-mort_1394414

است فرانسه باز هم توجهی به آن نکند. آیا این تعرضات تنها در مورد سودانیها اتفاق افتاده است؟

خیر. در ده روز گذشته، فرانسه آهنگ بازفرستادن چند افغانستانی و ایرانی را نیز کرده است. اینها کنشهایی به غایت خطرناکند. با دادن دستور افزایش اخراجها به فرماندارها، حکومت از نقض احکام قضایی حمایت می‌کند. حکومت باید فوراً در مورد این سیاست که بالقوه پناهندگان را تهدید می‌کند، تجدید نظر کند.

آیا این یک تغییر رویه نسبت به آغاز دوره ریاست جمهوری است؟

نمی‌توانیم بگوییم که واقعاً امر جدیدی است. در تابستان گذشته، بخشنامه‌ای از وزیر کشور، برنارد کزنو، پیشاپیش دعوت به سخت‌گیری می‌کرد. نگرانی اینست که ما اکنون از سخت‌گیری فراتر می‌رویم و آشکارا اشخاص را در معرض خطر مرگ و شکنجه و زندان قرار می‌دهیم. اخیراً شاهد بازگشت خانواده‌ها به همراه کودکان در مراکز بازداشت هستیم. در حالی که زمانی که فرانسوا اولاند نامزد انتخابات ریاست جمهوری بود، وعده داده بود که این امر دیگر اتفاق نخواهد افتاد. سوسیالیستها چه نفعی از رعایت نکردن حقوق می‌برند؟

فکر می‌کنم حکومت بیش از پیش خود را در امر بازداشت و اخراج راسخ نشان می‌دهد تا امر پذیرش پناهندگان را بقبولاند. تصمیمش مبنی بر پذیرش سوریه‌ایها، اریتره‌ایها و عراقیها در سطح اروپا بسیار مهم است. اما ناکافی است و ما نمی‌توانیم از این غربال کردن راضی باشیم که معنی‌اش اخراج دیگران و نقض حقوق بنیادین آنهاست. در واقع این سیستم ظروف مرتبط است که حکومت را از گفتن این معاف می‌سازد که قصد پذیرش تعداد بیشتری خارجی را در خاک فرانسه دارد.

A l'opposé des discours rances, panorama de cette France qui tente de prendre soin des réfugiés

PAR Olivier FAVIER, 5 Oct 2015, (www.bastamag.net)

La xénophobie va bon train en France, faite de petites phrases antimigrants et de grands discours sur le déclin. Loin de ce sordide concours médiatisé, des dizaines de milliers de personnes font acte de solidarité concrète vis-à-vis des réfugiés et des exilés, quelles que soient leurs origines et les raisons de leur arrivée ou de leur passage en France. Une solidarité qui s'exprime aussi bien par l'implication dans les grandes associations d'entraide, des actions locales bénévoles ou des engagements individuels spontanés. Et ne se contente pas d'une indignation de pure forme (...).

Les grandes associations d'entraide

La question des migrants et des réfugiés mobilise depuis longtemps plusieurs acteurs importants du monde associatif. La Cimade, née en septembre 1939, est d'origine protestante. Largement laïcisée, depuis, elle est financée en très grande partie par le ministère des Affaires sociales. Elle a été pendant longtemps la seule association habilitée dans les centres de rétention administrative et conserve une expertise particulièrement précieuse sur ce point. Enfin, elle publie un magazine, *Causes communes*, qui est une excellente source d'information sur la question migratoire. Le Secours catholique, créé en 1946, dispose depuis 1989 d'une structure dédiée aux réfugiés, le Cèdre. Il est très présent à Calais. Là aussi, il n'est nul besoin d'être croyant pour apporter son soutien.

La Fasti est une fédération de quelque soixante associations qui s'adressent à tous les immigrés. Issue de la gauche chrétienne et du PSU, elle assume au-

در مقابل گفتارهای متعفن، منظری فرانسه‌ای که می‌کوشد پناهیجویان را یاری کند

نویسنده: اولیویه فویه، سایت اینترنتی باستامگ، ۵ اکتبر ۲۰۱۵

در فرانسه بیگانه‌هراسی رایج است، از طریق جملات کوتاه یا خطابه‌های بلند درباره‌ی انحطاط. جدا از این مسابقه‌ی چندش‌آور رسانه‌ای، دهها هزار نفر همبستگی‌ای ملموس با پناهندگان و تبعیدیها نشان می‌دهند-، فارغ از اصلیتشان، دلایل ورودشان به فرانسه یا عبورشان از آن. همبستگی‌ای که هم از طریق فعالیت در انجمنهای بزرگ مددکاری ابراز می‌شود، و هم از طریق کنشهای محلی داوطلبانه یا به واسطه‌ی احساس وظیفه‌ی شخصی خودجوش. و [این همبستگی] به برآشفتن تنها راضی نمی‌شود (...).

انجمنهای بزرگ مددکاری

از قدیم بسیاری از بازیگران مهم عرصه‌ی انجمنها برای مسئله‌ی مهاجران و پناهندگان بسیج شده‌اند. سیماد (Cimade)، در سپتامبر سال ۱۹۳۹ تأسیس شده و اصلیتی پروتستان دارد. [انجمنی] که به طور گسترده‌ای لائیک شده و بخش عمده‌ای از بودجه‌اش را وزارت امور اجتماعی تأمین می‌کند. مدتها تنها انجمن صاحب صلاحیت درباره‌ی مراکز بازداشت اداری بود و همچنان تخصصی ارزشمند در این زمینه را حفظ کرده است. همچنین [این انجمن] مجله‌ی آرمانهای مشترک (Causes communes) را منتشر می‌کند که یک منبع اطلاع‌رسانی عالی درباره‌ی مسئله‌ی مهاجرت است. امداد کاتولیک (Secours catholique) در سال ۱۹۴۶ ایجاد شده و از سال ۱۹۸۹ ساختاری به نام سدر (Cèdre) ویژه‌ی پناهندگان دارد. این انجمن در کاله حضور محسوسی دارد. برای همکاری با این انجمن نیز نیازی به دیندار بودن نیست.

فستی (Fasti) فدراسیونی از بیش از شصت انجمن است که مخاطبانشان تمامی مهاجران هستند. خاستگاهش چپ مسیحی و پ. اس. او. [حزب سوسیالیست متحد] بوده است و در

jourd'hui une position altermondialiste, anticapitaliste et féministe. Elle est en particulier très active auprès des déboutés du droit d'asile. France terre d'asile, fondée en 1971, est une association laïque, majoritairement financée par le ministère de l'Intérieur. Elle travaille auprès des réfugiés adultes – notamment au travers des centres d'accueil des demandeurs d'asile – mais aussi des mineurs isolés étrangers, réfugiés ou non. Le GAS (Groupe accueil et solidarité), né en 1979, est lui aussi dédié aux demandeurs d'asile et aux réfugiés politiques. Très ancré à gauche, le Gisti est né dans le contexte de la contestation du début des années 70. Il est spécialisé dans le combat juridique.

D'autres grandes associations ont localement des actions importantes concernant les migrants : la Croix-Rouge – gestionnaire du camp de Sangatte de 1999 à 2002 –, Emmaüs ou Médecins du monde. Ces derniers sont très présents à Calais. La Ligue des droits de l'homme, Amnesty International, le MRAP, le Syndicat des avocats de France – la liste n'est pas exhaustive – sont enfin très impliqués sur ces questions.

Où que vous habitiez en France, vous trouverez une antenne d'une ou de plusieurs de ces associations, ou encore une association locale adhérente à la Fasti. Toutes ont besoin de bénévoles et de soutien matériel.

Réseaux et structures spécialisés

Nombre d'associations spécialisées ou ouvertes sur ces questions se sont fédérées dans le réseau Migreurop, dont la force est d'avoir su créer des liens avec d'autres structures européennes et africaines. Ce réseau est particulièrement adressé à ceux qui, pour des raisons diverses, cherchent à se documenter de

حال حاضر از یک موضع ضدجهانی سازی، ضد سرمایه داری و فمینیستی دفاع می کند. این انجمن خصوصاً در امور جواب ردی های پناهندگی بسیار فعال است. این انجمن هم برای پناهندگان بزرگسال فعالیت می کند - مخصوصاً از طریق مراکز پذیرش پناهجویان - و هم برای کودکان تنهای خارجی زیرسن، خواه پناهنده باشند یا نباشند. گاس (گروه پذیرش و همبستگی) نیز که در سال ۱۹۷۹ تأسیس شده است، ویژه پناهجویان و پناهندگان سیاسی است. انجمن ژبستی که کاملاً ریشه در چپ دارد، در شرایط اعتراضی اوایل دهه ی هفتاد ایجاد شده است و تخصصش مبارزه ی حقوقی است.

انجمنهای بزرگ دیگری فعالیتهای مهمی مربوط با مهاجران در سطح محلی دارند: صلیب سرخ (Croix Rouge) - که از سال ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۲ مدیریت اردوگاه سانگت را به عهده داشت - اموس (Emmaüs) یا مدوسن دو مند (Médecins du Monde) که در کاله خیلی فعال هستند. و نیز لیگ حقوق بشر (Ligue des Droits de l'Homme)، عفو بین الملل (Amnesty International)، امرپ (MRAP)، جنبش ضد نژادپرستی و طرفدار دوستی میان خلقها، سندیکای وکلای فرانسه در این امور مشغول به فعالیت هستند - فهرستی که کامل نیست.

در هر کجای فرانسه که زندگی کنید، یک یا چند شعبه از این انجمنها و یا یک انجمن محلی وابسته به فستی پیدا خواهید کرد. [و بدانید که] همه ی این انجمنها به داوطلب و کمک مادی نیاز دارند.

شبکه ها و سازمانهای تخصصی

شمار زیادی از انجمنهایی که نسبت به این امور تخصص یا گرایش دارند در شبکه ی میگروروپ (Migreurop) گرد هم آمده اند. نقطه ی قوت میگروروپ در برقرار کردن ارتباط با دیگر سازمانها اروپایی و آفریقایی است. این

manière précise et actualisée sur les questions migratoires.

Les Amoureux au ban public est un mouvement luttant pour les droits des couples mixtes. Le Réseau éducation sans frontières (RESF) est un collectif qui œuvre à la fois pour le droit des étrangers et le droit de l'enfant. Il prend la défense des familles ayant des enfants scolarisés en France. Très récemment, il s'est aussi montré très actif sur la question des mineurs isolés étrangers. Concernant ces derniers, il existe une association spécialisée, l'ADMIE, qui assure l'accompagnement des mineurs dans leurs démarches juridiques et administratives. Les bénévoles y sont toujours les bienvenus, qu'ils aient ou non une formation juridique. On trouvera enfin sur le portail InfoMIE de nombreuses informations sur la situation des mineurs isolés étrangers.

Les actions locales de solidarité

Elles sont moins visibles, peu ou pas médiatisées. Pourtant, leur démarche est essentielle, et elles offrent souvent aux bénévoles la possibilité d'une action concrète dans un environnement plus simple à appréhender. Les petites associations existent sur tout le territoire, souvent à l'initiative de travailleurs sociaux qui entendent palier les carences de l'aide publique, de simples citoyens ou des intéressés eux-mêmes réunis en collectifs de sans-papiers.

(...) À Paris, la sœur Marie-Jo perpétue la tradition d'accueil de l'église Saint-Bernard, entre la Goutte d'Or et la Chapelle. Chaque hiver, elle gère l'accueil d'une dizaine de demandeurs d'asile et effectue de nombreuses maraudes toute l'année.

On notera que ce sont souvent les villes, les quartiers et les départements les plus pauvres qui se montrent les plus accueillants et doivent donc faire face aux plus gros besoins (...).

Agir par soi-même, c'est possible

En dehors de toutes ces structures, il est bien sûr possible d'agir par soi-même en fonction des besoins et de ses compétences. Entre 2008 et 2009, Laura Genz a dessiné le quotidien du Collectif des sans-papiers

شبكة بویژه به کار کسانی می‌آید که می‌خواهند به دلایل مختلف به گونه‌ای دقیق و به روز اسناد مربوط به امور مهاجرت را بررسی کنند.

عاشقان مطرود جنبشی است که برای حقوق زوجهای دومیته مبارزه می‌کند. شبکه‌ی آموزش بدون مرز (RESF) تشکلی است که همزمان برای دفاع از حقوق خارجیها و حقوق کودکان کار می‌کند. این تشکل از خانواده‌هایی که در فرانسه کودکان مدرسه‌رو دارند، دفاع می‌کند. اخیراً این انجمن خود را در امور نوجوانان خارجی زیر سن و تنها نیز بسیار فعال نشان داده است. در رابطه با این افراد انجمنی تخصصی به نام آدمی (ADMIE) وجود دارد که کودکان را در طی روندهای حقوقی و اداریشان همراهی می‌کند. از داوطلبان [فعالیت در این زمینه] همواره استقبال می‌شود، خواه تحصیلات حقوقی داشته باشند، خواه نداشته باشند. و در نهایت در پرتال آنفومی (InfoMie) اطلاعات زیادی درباره‌ی وضعیت کودکان خارجی زیر سن تنها می‌توان یافت.

کمکهای محلی

این فعالیتها کمتر به چشم می‌آیند و کم یا بیش رسانه‌ای می‌شوند. با این حال وجودشان ضروری است و به داوطلبان امکان پیش بردن عملی مشخص را در محیطی که درکش ساده‌تر است، می‌دهند. انجمنهای کوچک در تمام کشور وجود دارند و غالباً یا به ابتکار مددکاران اجتماعی که قصد جبران کمبودهای کمکهای دولتی را دارند، ایجاد شده‌اند، یا به ابتکار شهروندان معمولی یا خود افراد ذینفع (مهاجران) که در تشکلهای بدون اوراقها گرد هم آمده‌اند.

(...) در پاریس خواهر روحانی مری-ژو، سنت کلیسای سن برنارد (Eglise Saint-Bernard) را - که میان گوت دور و لاشاپل واقع شده - در پذیرایی از اشخاص ادامه می‌دهد. هر زمستان، پذیرای دهها پناهجو است و در تمام طول سال به آوارگان زیادی کمک می‌رساند.

و باید توجه کنیم که اغلب فقیرترین شهرها، محله‌ها و استانها هستند که بیشترین استقبال را نشان می‌دهند.

اقدام کردن به طور مستقل نیز ممکن است مسلماً می‌توان شخصاً بیرون از این سازمانها و بنا به نیازها و توانایی‌های خود، دست به کار شد. در

de Paris, puis a réalisé des cartes postales qui ont permis de collecter l'équivalent de 33 tonnes de riz. Elle a repris la même activité avec le Comité des migrants de la Chapelle en lutte, mobilisé depuis juin 2015 auprès des migrants récemment arrivés à Paris *Accueillir à domicile : Comme à la maison et Welcome en France*

Depuis la suppression du « délit de solidarité » en janvier 2013, lequel pénalisait « l'aide au séjour irrégulier », rien n'interdit d'héberger une personne sans-papiers du moment qu'elle ne fait pas l'objet d'une procédure d'expulsion. Certains dispositifs proposent un encadrement pour un accueil de courte durée. C'est le cas de Welcome en France du Service jésuite des réfugiés. D'autres proposent un hébergement à durée variable, comme le nouveau projet « Comme à la maison », lancé par la communauté Singa. Souvent, l'accueil se fait aussi de manière informelle au gré des liens qui se sont créés.

Le secteur associatif reste cependant divisé sur ces nouvelles démarches. Pierre Henry, directeur général de France terre d'asile, a fait part de ses réticences le 17 septembre, sur France inter : « (...) C'est sur la solidarité, c'est-à-dire sur l'impôt, que cela s'organise. On ne peut pas laisser l'accueil à la charité. La solidarité, ce n'est pas la même chose. »

(...) Dans un tel contexte, si la solidarité des individus peut avoir comme effet pervers d'encourager les pouvoirs publics à se désengager davantage, on devrait surtout s'indigner d'avoir vu perdurer, pendant près de un an – dans l'indifférence de tous et malgré les dénonciations répétées de quelques associations, comme France terre d'asile, justement – l'installation d'un amas de tentes, sans toilettes ni point d'eau, en plein cœur de Paris, sous le pont du métro la Chapelle. Si accueillir chez soi n'est pas la meilleure solution, ne pas réagir renvoie in fine solidarité et charité dos à dos, nous laissant à notre honte.

فاصله‌ی سالهای ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹، لورا گتز زندگی روزمره‌ی تشکل بدون اوراقهای پاریس را [در قالب طراحی] به تصویر کشید و سپس کارت پستالهایی ساخت که امکان جمع‌آوری مبلغی معادل ۳۳ تن برنج را فراهم آوردند. او همین فعالیت را همراه با کمیته‌ی مهاجران «لاشاپل آن لوت» (La Chapelle en Lutte) ادامه می‌دهد که از ژوئن ۲۰۱۵ در حمایت از مهاجران جدیدالورود به پاریس فعالیت می‌کند.

پذیرایی در خانه‌ی خود: مثل خانه‌ی خودتان و به فرانسه خوش آمدید

از زمانی که «جرم همبستگی» لغو شد که مطابق آن «کمک به اقامت غیرقانونی» با مجازات روبرو می‌شد، هیچ قانونی اسکان دادن یک فرد بدون اوراق را تا زمانی که حکم اخراج نداشته باشد، ممنوع نمی‌کند. برخی سامانه‌ها سکونت‌های کوتاه‌مدت [در خانه‌های شخصی] را سازماندهی می‌کنند. به فرانسه خوش آمدید (بخش خدمات یسوعی پناهندگان) این‌گونه عمل می‌کند. دیگران مانند پروژه‌ی «مثل خانه‌ی خودتان» که از سوی جمعیت سیگنا به راه افتاده، اقامت‌گاههایی با مدت‌های متغیر عرضه می‌کنند. اما غالباً این نوع سکونت دادن به گونه‌ای غیررسمی و از طریق روابط شخصی که ایجاد می‌شود، صورت می‌پذیرد.

اما بخش فعالیت‌های انجمنی نسبت به این نوع اقدامات جدید نظر واحدی ندارد. پیر هانری، مدیر فرانس تر دازیل در مصاحبه‌ی ۱۷ سپتامبر با فرانس انتر بی میلی خود را ابراز کرده است: «(...) با تکیه بر همبستگی یعنی بر مالیات است که این امر باید سازماندهی شود. نمی‌توانیم سکونت دادن را به امور خیریه بسپاریم. همبستگی با [خیریه] یکی نیست.»

(...) در چنین شرایطی، حتی اگر همبستگی افراد این عارضه‌ی جانبی را داشته باشد که مراجع دولتی تشویق شوند که بیشتر از زیر مسئولیت شانه خالی کنند، می‌باید بیشتر از این برآشفست که یک سال شاهد برپا کردن کپه‌ای از چادر بدون آب و دستشویی در قلب پاریس و زیر پل متروی لاشاپل بودیم – و البته در بی‌تفاوتی همگان و به رغم اعتراض‌های چند انجمن همچون فرانس تر دازیل –. مسلماً جا دادن در خانه‌های شخصی بهترین راه‌حل نیست، اما انفعال در نهایت همبستگی و خیریه را با هم مرخص می‌کند و ما می‌مانیم و شرمندگی مان.

Fin de la grève de la faim au centre d'hébergement Aurore (Paris 17e)

Jeudi 1er octobre en fin d'après-midi, à la suite de négociations avec la direction du centre, une trentaine de migrants du centre d'hébergement Aurore de la Place de Clichy ont interrompu leur grève de la faim au bout du 5ième jour. Relogés après l'évacuation du campement de Pajol dans le centre d'hébergement Aurore, ils étaient en grève de la faim pour protester contre leurs conditions de vie depuis le 26 septembre. A la suite de cette grève, ils ont obtenu l'amélioration de leurs conditions d'hébergement : des titres de transport, pour l'instant uniquement pour les rendez-vous administratifs et médicaux ; des distributeurs d'eau à tous les étages ; des produits d'hygiène ; des couvertures ; des cours de Français (assurés par des bénévoles).

پایان اعتصاب غذای مهاجران در مرکز اسکان اورور در پاریس هفدهم

حدود سی نفر از مهاجران مرکز اسکان اورور در میدان کلیشی در پاریس هفدهم، عصر پنجشنبه ۱ اکتبر، در پی مذاکره [با مسئولان مرکز] پس از پنج روز به اعتصاب غذای خود پایان دادند. این مهاجران، که پس از تخلیه‌ی کمپ پاژول در مرکز اسکان اورور اسکان داده شده بودند، از روز ۲۶ سپتامبر در اعتراض به وضعیت زندگی خود در اعتصاب غذا بودند. در پی این اعتصاب غذا، آنان قول بهبود وضعیت سکونت را گرفتند: برخورداری از بلیط حمل و نقل - در حال حاضر مخصوص ملاقاتهای اداری و درمانی، توزیع آب در هر طبقه، توزیع وسایل بهداشتی و روانداز و برگزاری کلاسهای درس فرانسه (به کمک معلمان داوطلب).

<https://paris-luttes.info/greve-de-la-faim-des-evacues-de-3828>

<https://paris-luttes.info/17e-arrondissement-fin-de-la-greve-3860>

http://www.liberation.fr/politiques/2015/09/29/des-migrants-en-greve-de-la-faim-dans-un-centre-d-hebergement-parisien_1393319

